

62608 8801

తామరాకుపై తళతళ అడ
నీటి బాట్టువలె నిలకడ లైసిడి
బ్రతుక భి మానవు పారల కాయరా
దిగుల దురిశ్చముల తెరరా లోకము
హరిగోవింద హరిగోవింద
హరిగోవింద అనరా మందా.

మృత్యువు డాపున వశులిబప్పుడు
ధనము చదువు కాపాడదు రా
హరిగోవింద హరి గోవింద
హరి గోవింద అనరా మందా

మృత్యువువలె విద్యార్థులారా!

బ్రతుకు బాలో చందలపై నటువంటిది. ఇందులో బాధలు లోగ
అనుతమ. ప్రపంచము ఆకర్షణోయముగా గోచరించు చున్నదేగాని యిది దుఃఖా
జీవితము తామరాకుపై నీటి బుడగవంటిది. తామర కమలము నీటియంద
నీటియందే నిలచి నీటియందే జీవించుచున్నది. కమలమునకు నీరే ఆధారము.
నీరే ప్రమాణము. నీరే ఆధారము. నీరే ప్రమాణము.

'సర్వం జ్ఞాన మనంతం బ్రహ్మ' యిదే నిజమైన సోవరము. ఇది ఉత్ప
అక్షయమైకీ సరస్సు. దీనియందే సూక్ష్మస్వరూపమైన కమలము ఆవిర్భవిస్తుంది. భావము
అక్షయమైకీ దీనియొక్క పవిత్రమైన సుగంధములు. మాయసే యిందులోని తామరాకు.
కాకులై జీవించుచున్నదే జీవితమనో నీటి బుడగ.

నీటి యందె పుట్టి నీటియందె పెరిగి
నీటి యంద డంగు నీటి బుడగ
నరుడు బుద్ధుడంటు నాకాయణుడు నిరు
ఉన్నమాట తెలపుచున్న మాట

మృత్యువులయములకు కూడ ఆత్మతత్వమే ఆధారము. అదివప్పు యీ బగత్తులో అన్నము
అదివచ్చును కాదు. అయితే మానవుడు తొలికపైన, భౌతికమైన జీవితము నిమిత్తమై
అక్షయమైన నీటిబుడగవంటి దేహము నాశ్రయించి యిదే సత్యము నిత్యముని ప్రమిరితి
అదివచ్చును గరౌతున్నాడు. సమస్త దురిశ్చములకు యీ అజ్ఞానమే కారణం.
అదివచ్చును గుర్తించుకున్నప్పుడు యిట్టి అజ్ఞానమునకు, దురిశ్చమునకు యిట్టి అవకా

626088802

మన ప్రాణం కనుకనే బుద్ధుడు కూడా
 సర్వమ దుఃఖం దుఃఖం
 సర్వమ క్షణికం క్షణికం
 సర్వమ అనిత్యం అనిత్యం

మన ప్రాణం వచ్చుడు.

మానవుని యందు రెండు విధమందిన ఉత్తములు యివి డివుంటున్నవి. ఒకటి నిత్యము మరొకటి అనిత్యము. ఒకటి ఆర్థ మరొకటి అనాత్మ. ఒకటి శరీరము మరొకటి ఆత్మ. ఒకటి దేహము మరొకటి దేహి. ఒకటి క్షేత్రము రెండవది క్షేత్రజ్ఞుడు. ఈ విధముగా ప్రాణముతో కూడిన మానవుడు విచారణచేసి యెది సత్యము, యెది అసత్యము, యెది నిత్యము, యెది అనిత్యము అని విచారణచేసి సత్యన్ని స్వీకరించి అసత్యన్ని విసర్జించుట మానవుని ప్రాణకర్తవ్యము. దీనినే భగవద్గీత యందు క్షేత్రక్షేత్రజ్ఞ విభాగ యోగము సుఖాత్రయ విభాగ యోగము, నిత్యనిత్యపరిశీలనా శక్తి అనే పదముల చేత ప్రబోధిస్తూ వచ్చింది. కనుక మానవుని మనస్సును సుత్రించుటమే విద్య యొక్క అర్థము. ఇదే సరైన విద్య. లోకములో తమకత్తి విద్యను బుద్ధి, తమ సర్వస్వము త్యగము గావించి, యోగమును అనుభవించి దివ్యత్వముతో తమకత్తులకు అనేక మార్గములు యెర్పడు తూ వచ్చింది. నకర్మణా, నప్రజయా ధనం త్యగశైలీ అపారిత్య మానసు. అని త్యగము మనకు ప్రధానమైన మార్గము.

మనము విసర్జించవలసినది యెమిటి, స్వీకరించవలసినది యెమిటి అన్న విచారణలో నిరంతరము సాగుతూ వాడుండాలి. మనకు కనుపించే యీ దృశ్యకర్మణి తమకత్తునందు కన్పించే సమస్త పదార్థములు, ఆచరించే అనుభవములు, అనుభవించే ఆనందము సుత్రించుటానికి ప్రయత్నించాలి. ఈ నాడు ప్రపంచము అనంతమైన అణాణిలో, కౌముది విధములైన కష్ట దుఃఖములతో కుమిలి వాడుస్తున్నది ఇతిస్తున్నాము. దీనిని కారణమెమిటి మనకు విచారించాలి.

మనిషి అనగా యెమిటి? మనిషి అనగా మనస్. మనసు అనగా యెమిటి? సంకల్పముల చేతనే. సంకల్పములనగా యెమిటి? ఈ పరిణామమే మనదైనందిన వికారములో ఆచరించే ఆచరణ. ఈ ఆచరణఫలితమే మన నిత్యజీవితములో అనుభవించే వివిధ దుఃఖములు. ఈ సుఖదుఃఖములను కారణమెమిటి? మన ప్రవర్తన. ప్రవర్తనకు కారణమెమిటి? మన యోచనలే. కనుక మానవుని ప్రవర్తనలు, ఆలోచనలు సక్రమముగా వుండినప్పుడు అతడు సుఖైశ్వర్యముగా వుంటుంది. ఒక వృక్షమును గాని, ఒక నదిని గాని, ఒక పశువునుగాని అప్పుడప్పుడు విచారించే వప్పుడు అవి యెంత త్యాగమైన జీవితమును గడుపుచున్నాయో మనకు అర్థమవుతుంది.

పరోపకారయ ఫలంతి వృక్షః పరోపకారయ వహంతి నదీని
 పరోపకారయ దుహంతి గావః పరోపకారశ్చమిదం కరకమి

626088803

అంతా నిమిత్తమై వృక్షములన్ని కూడను ఫలములను దుతరులకు అందించి తాము భుజించకుండా త్రొగమునకడగత్తుకు అందిస్తున్నవి. తనయందు కొవలసినన్ని ఫలములు వృక్షములకు ఇచ్చి ఫలములను తినా వృక్షము ఆరగించది. ఆఫలములను పక్షులకు మానవులకు అందించి ఆనందిస్తూ అనుభవిస్తున్నాయి. పరోపకారార్థమై నదులు ప్రవహిస్తున్నాయి. నది ఒక చోటుపైను తాను త్రోగదు. ఆఫలమును పంటలు పండించేందుకు వుపయోగించి, జీవుల కొరతను తీర్చి, అనేక విధములుగా పరోపకారార్థమై వుపయోగించి దూ విధముగా ఆదర్శమును బోధిస్తున్నవి. పరోపకారార్థమై గావులు తమ రక్తమును క్షీరముగా మార్చి, వృక్షకరమైన వృక్షకరమైన ఆహారమును అందించి ఆదర్శమైన బీజితమును అందిస్తున్నవి. వృక్షములు నదులు దూ విధమైన త్రొగముయమైన బీజితమునకు వూనుకొనిన యొడల మానవ జీవితము నిలుపుతుంది.

భగవంతుడు భగవంతుడనగా యెక్కడ వున్నాడు భగవంతుడు? మన భగవంతుడు. అనేక చోరణ చేసినప్పుడు ప్రకృతి భగవంతునిగా మనకు సాక్షాత్కారమవుతుంది. విద్యార్థులకు బాగా తెలిసిన విషయమే. భూమిగంటకు వెలుపై శ్వేతవేగముతో తన దుష్టతను తిరుగు తుంటుంది. తన కర్తవ్యములను తాను శ్రద్ధతో చేస్తుంటుంది. ఒక్కో ప్రాంతమైనా తాను విశ్రాంతిని ఆశించదు. ఈ విధముగా భూమి తిరుగులు వలన రాత్రింబవళ్లు తీర్చుతుంటుంది. ఈ రోకములో వున్న ప్రతి జీవికి ఒక కర్తవ్యమిచ్చి అందిస్తుంది. విశ్రాంతి నందింపదు. తన చుట్టూ తాను తిరగటమే కాకుండా గంటకు అరవై ఆరువేల మైళ్లతో సూర్యుని చుట్టూ తిరుగుతుంది. ఈ విధముగా తిరగటము వలన యు తువులు కలుగుతాయి. విద్యములు ఆవిర్భవిస్తున్నాయి. ఈ విధముగా సూర్య-చంద్రాదయి మానవునికి కర్తవ్యమును బోధిస్తున్నాయి. శ్రీయా శక్తి అత్యవసరముగా బోధిస్తున్నాయి. ఈ విధముగా చూచినప్పుడు వృక్షములు, నదులు పశువులు, భూమి మానవునకు గుణవిధములను నేర్పిస్తున్నాయి. అంతే కాదు యే మాత్రము స్వార్థము లేదు. తన కర్తవ్యము తాను చేయకపోతే తనకు వచ్చిన నష్టము తీరుతుంది. మానవ జీవితమే క్షీణించి పోతుంది. భూమి సూర్యుని చుట్టూ తిరగకపోయిన మానవ జీవితమే శూన్యమై పోతుంది. ఏం చే భూతములు యింత త్రొగము చేస్తుంటే మానవుడు యే విధమైన త్రొగము చేస్తున్నాడు. పంట భూతములు అందించిన సంరక్షణమును, ఆనందించును, అనుకులములను అనుభవిస్తున్నాడు గాని మానవుడు ప్రతి ఫలము నందించటం లేదు.

మానవుని తెలివితేటలు వెలిగి పోతున్నవి. విజ్ఞాన ప్రజ్ఞానములు క్రమంగా అధికమవుతున్నది. కానీ యివన్నీ కృత్రిమమైన విద్యబాగా రూపొందు తున్నవి. నిజమైన విద్యను మనము అర్థము చేసుకోవడానికి ప్రయత్నించటం లేదు. మనము ప్రకృతి ద్వారా అందుకున్న దానికి భీతజ్ఞత చూపే చర్మలేమీ మనము చేయటం లేదు. మానవుడు అన్నింటికంటే ప్రధానమైనది కృతజ్ఞత. వృత జ్ఞత లేకపోతే మనము కృతజ్ఞమే

626068804

అనుభవ వాస్తవాలను. విజ్ఞాన, ప్రజ్ఞాన, సుజ్ఞానము లెని పశువులు, మృగములు తమ కృత
జ్ఞానము యెన్నియో విధములుగా అందించు చుండగా సుజ్ఞాన, ప్రజ్ఞాన, విజ్ఞానములు కలిగిన
మానవుడు తన కృతజ్ఞతను యేమాత్రము అందించలేక వాపుచున్నాడంటే యిది యెంత
చూపుచున్నాడు.

ఉపకారికి సుపకారము

విపశితము గాదు చేయనివరింపంగా

అపకారికి సుపకారము

సేవమెన్నగు చేయవద్దే సేర్పరిసుమతీ!

అందు. అయితే యింది కొంత ప్రమాదము. విచక్షణా జ్ఞానము లేకుండా అపకారికి సుపకార
ము చేస్తే అది మహా అపకారంగానే తోస్తుంది. హాస్పిటల్ చదివే పిల్లలు చక్కగా తెలుసు. ఘో
రమైన ఘోర ఘోర రాజుపైన 17 పల్కాయములు దంటెత్తి వచ్చుడు. కాని ప్రతిపల్కాయము చదివిన
పిల్లలు, ఘోర రాజు దయ తలచి విడిచిపెట్టుటము జరుగుతూ వచ్చింది. కానీ ఘోరమహా
ఘోర యెట్టి పరిణామము కలగలేదు. తరువాత జయచంద్రుణ్ణి ఆశ చూపి, అతని యా
శా సృష్ట్యారాజును చదివ్తాడు. కానీ ఆసమయములో ఘోర రాజు ఘోరమహాఘోర చేతిలో చి
చ్చి పదిహేడు పల్కాయములు క్షణము వదిలిపెట్టినందుకు కృతజ్ఞత చూపకుండా ఘోర
రాజు కన్నులను పెరికి పేశాడు. అందువలన అపకారము చేయవారికి సుపకారము చేయకూడ
దు అని చరిత్ర మనకు తెలియ చేస్తుంది. విజ్ఞాన ఫూతకులకు చేసిన మేలు మరచిన వారికి
అపకారము చేయకూడదని లో చరిత్ర మనకు నిరూపిస్తుంది. ఇలాంటి జీవిత తత్వాన్ని మే
ము చక్కగా సుర్తింపటానికి ప్రయత్నించాలి. మనము త్రొగములో ప్రవేశించాలి. కష్టములు
అన్నింటిని సహించు స్థితిలో సహాయం చేయటానికి ప్రయత్నించాలి. విసమయమునందు ఏ
మిచ్చి, వి సహాయము చేయాలనే నిర్ణయిస్తూ విషయ పరిశీలనము చేయాలి. ఈ విధమైన విచ
క్షణాత్మక మనము ఉపకారమునకు పూనుకొన్నప్పుడు యితరులకు సహాయము చేయటమే
కాదు మనము కూడా ఆనందమును పొందిన వారమవుతాము.

విద్యార్థులారా! మనము విద్యను అభ్యసిస్తున్నాము. ఎట్టి విద్యను అభ్యసిస్తు
న్నాము. ఎందుకోసము అభ్యసిస్తున్నాము. ముఖ్యముగా విద్యార్థులు గమనించ వలసినది మూ
డు విషయములు. మనకు తెలియని విషయములను చెప్పుటకు పూనుకోకూడదు. ఇది అవి
వేక మవుతుంది. మనకు తెలియక వాచినప్పటికీ తెలిసినట్లు నడించటము, ఇది ప్రమా
దము. తెలిసినానుటకై ప్రయత్నించే యిది క్షీణముగా తెలిసిన తరువాత చెప్పటానికి
ప్రయత్నించాలి. తెలియక పూర్వమే తెలిసినట్లుగా భావించటము పెద్ద తప్పు. తెలియని యా
వి ప్రవేశించటము మరొక పెద్ద తప్పు. తెలియని యిది చక్కగా తెలిసికొనటము, ఆ
తెలిసికొన్న యిది చక్కగా ప్రబోధించటము సరైన మార్గము. ఈ నాటి మానవత్వములో అ
న్ని తెలిసిన వానివలె నటిస్తున్నాము. ఇదే అహంకారము. ఈ అహంకారము మానవుని అధిప

326068805

మనం చేస్తుంది. అహంకారము వ్యక్తమవునకు వేరు పురుగు వంటిది. దీనిని రాగము, ద్వేషము
 ఈ లోతు బొంగడైన మితులుంటున్నారు. ఈ ముగ్గురు చేరితే మన జీవితము పుట్టిగా అడు
 గులు పడుతుంది. కనుక మొట్టమొదట మనలో అహంకారమునకు యేవిధమైన అవకాశము
 మిచ్చకుండా చూచుకోవాలి. ఈ అహంకారమునకు ఏది కారణము, కేవలము అజ్ఞానమే
 కారణము. సర్వము గుర్తించిన శక్తిలో అహంకారము ప్రవేశించటానికి అవకాశము తెలు
 సు. మొట్టమొదట మనము అహంకారమును దూరము చేసి వినయ విధి యతలను పెంచుకు
 న్నప్పుడే విద్యమనకు అలవడుతుంది.

ఈ నాడు మానవత్వము లోపల విచిత్రమైన ఆధునిక గుణములు ప్రవేశ
 పడ్డాయి. విద్యకు వివేకమేనకు మధ్యనున్న భేదమును తెలుసుకొని విచారణాత్మక మా
 నుష్యము లేక వాతున్నది. విద్యలో అన్నింటినీ తెలుసుకొనే స్థితి వున్నది. మనము ఆడుబు
 దులను మన జీవితమును యొక్కవ ఖరహస్తున్నాము. నిరాడంబరమనేది సేర్వకులూ
 అతి క్రయత్నంబాలి. మరు చరిత్రలో చదివి వుంటారు. సర్దిం పబెల్ డిప్లూటే ట్రైమిని
 స్ట్రీటులో వుంటున్న సమయము లోపల మహా వీర యోధులు మిసిప్పురుగా వుంటుండే
 తప్పు అతను ఒకనాడు పబెల్ యింటికి వచ్చాడు. అతను మాట్లాడు తున్న సమయములో
 పబెల్ కు మార్కె మణి డెహన్ ఉరుగు తున్నది. పనిచేస్తూ ఆమె పాతగుడ్డలను అతికించి, పాత
 పాతెయ అతికించి చేరగా కట్టుకొని పనిచేస్తున్నది. పబెల్ ఆక్కడ వుండినప్పుడు మహావీ
 రులు మణి డెహన్ ను ప్రశ్నించాడు. మణి డెహన్! నీవు నీతండ్రి గౌరవమునకు అత్యంత
 ప్రాధాన్యత చూపిచి పనిచేస్తున్నావు. అతను డిప్లూటే ట్రైమినిస్టరు
 అవుతున్నాడు. అతని కుమార్తె వైన నీవు యావిధముగా వుంటే బిచ్చగత్తైన భావనారూ
 పు యోధులను సరియైనది కాదు అన్నాడు. ఆమెను కోపం వచ్చింది. గట్టిగా నిట్టని యావిధ
 ముని చెప్పింది. 'యోగిగారూ! నీతినిబియ్యం తీసుండా సంపాదించిన వారికి అవమానము
 అని కష్టపడి నా కళ్ళు చేస్తూ నేను బట్టలు యేవిధముగా ధరించినప్పటికి నాకు యే
 అవమానము లేదు. ఈ నాడు లోకములో తల్లి తండ్రులు కష్టపడి ఆర్జించిన ధనమును
 మరొకరినూ, తల్లితండ్రుల ఆస్తి పాస్తులను అడుగంటింప చేసేవారికి అవమానము
 అని నాకు ఏ అవమానము లేదు. కష్టపడి, పనిచేసి, తండ్రిని కాపాడుకుంటూ, నోళ్ళపైన రే
 తులు బట్టలను పేసుకుంటున్నాను. పరుల సొత్తులోని ఒక కంపా దీసుకోను. నా గౌరవ మల్ల
 తులనాకు తెలుసు. నాకు యింకొకరు చెప్పునక్కరలేదు' అని చెప్పి పల్కిపోయింది. అదే
 వాదన సునీలానయ్యర్ కూర్చావు వుంది. అప్పుడామె మహావీర యోధికి చక్కగా చెప్పుతున్నది
 క్షమా! మణి డెహన్ విషయము నీకు సరిగా తెలియదు. మణి డెహన్ తెల్లవారి బొచ్చినది మొదలు
 వయంకాలము వరకు క్షణమైనా విశ్రాంతి లేక పని చేస్తుంది. తండ్రి డిప్లూటే ట్రైమినిస్టరు
 అవునప్పటికి యింట్లోని పని అంతా లానే చేస్తుంది. పాతలన్న లానే లోముతుంది. తండ్రి
 బట్టలన్న లానే వుతుకు తుంది. సమయము చిగినప్పుడు రాత్తుము నూలు వడుతుతుంది

26068806

అదే ఆరములో తండ్రికి చాక్లెట్లు, పంచెలు కుడుతుంది. తండ్రికి సర్కించిన భవతులను
 తండ్రికి చాక్లెట్లు చొరగా ధరిస్తుంది. ఈ విధమైన ఆదర్శ జీవితాన్ని మనకు కూడా
 అటువంటి పవిత్రమైన జీవితాన్ని మనకి చెప్పిన గడిపెటువంటిది. అటువంటి ఆదర్శ
 జీవితాన్ని యానాటి యువకులలో గాని, యువతులలో గాని ఒక్కరు కూడా చేయలేరు. కేవల
 ఆ ఆడంబర నిమిత్తమై సంపత్తి ధనమును వ్యర్థము చేస్తూ, తల్లి తండ్రులకు క
 కుట్ర చేస్తున్నారు.

విద్యార్థులారా! మే యొక్క జీవితము, పురక్షము, మిదేహము, మిసర్వస్వ
 మి తల్లి తండ్రుల ప్రసాదము. అలాంటి తల్లి తండ్రులకు సాధ్యమైనంత వరకు కష్టము
 చేయక చూచుకోవాలి. కేవలము ఆడంబరములనిమిత్తమై తల్లి తండ్రులు సంపా
 దించిన ధనమును దుర్మనియోగము చేయకండి. మనము Don't waste food, Don't
 waste time, Don't waste money, Don't waste energy. అని నాలుగు విభాగము
 లు విధించు కున్నాము. దీనినే Calling on desires అన్నారు. మన కోరికలను సాధ్య
 మైనవరకు అదుపులో పెట్టుకోవాలి ప్రయత్నించాలి. తల్లి తండ్రులు యింతకష్టపడి
 విద్యను పాఠశాలలో, మే అభివృద్ధి కోసం పాఠశాలను మేకు తెలియపరు లెకు.
 మనకును వారికి అడించకుండా మనకు తగిన పనిని మనము చూచుకోవాలి. సత్య
 మును జీవించి ట్యూషన్ వచ్చినందుకు సరిపైన ఆదర్శమును మీరు నిరూపించాలి. ఇదే మీరు
 జీవించాలని ప్రధానమైన యోగము. యోగముగా అట్లు వాకిలి, ఆట బిడ్డలను వి
 దించుటకు వెళ్లము యోగము కాదు. భవముందు దుష్ట భావము వేడుటే యోగము
 కాదు అదే యోగము కాదు. దుష్ట భావములు, దుష్ట సంకల్పములు వుండినంత వరకు
 యోగమును యోగము చేసిన వారమవుతామని గాని, దుష్ట భావములను యోగము చేసిన
 వారము కాదు. భోగము, భోగము ఏది భోగము, వాచి సుఖము, విలసిన భోజనము చే
 యుము, విలసిన వస్త్రములను ధరించుము, విలసిన జీవితముగా అనుభవించుము
 కాదు. దీనిలో కాదు మనము నిర్మలము. ఆశలను తగ్గించుకొని శాంతిమార్గ
 మును కృషి పట్టటం యోగము. విడిమిరిన కోరికలను పెంచుకొని, విడిమిరిన ఆశలను పెంచు
 కుము తప్పించు కోటం యోగము కాదు

అనాక సమయములో బుద్ధుని ప్రశ్నించారు Who is the richest man
 in the world? He who has much satisfaction is the richest man' అని
 అని the poorest man in the world, Master'. He who has many desires
 is the poorest man in the world.' అని సమాధానము చెప్పాడు. ఈ విధమైన యోగజోష లను
 బుద్ధుని ప్రసంగము విని ఒక మహారాజు బుద్ధుని మెప్పు సొండా అని అడిగాడు. బుద్ధు
 ని తనవద్ద యెప్పుడూ ఒక ధనమును వెట్టుకొనే వాడు. శిష్యులు అతన్ని స్తామి! మీరు ఎప్పు
 డు ధనమును ఎందుకు వెట్టుకుంటున్నారు. అని ప్రశ్నించారు. ఎవడు పరిపూర్ణ యోగములో

126068807

వస్తువుల వస్త్రాల్లో ఆనాడు యాడమరుకమును వాయిస్తాను అన్నాడు. ఎవరు యాపెద్ద వారని అందరూ
 వస్తువుల వస్త్రాల్లో చూస్తున్నారు. అట్టివారు చరిత్రలో యమిడి వుంటారు. ఈ విధమైన స్థానమును
 వారు ఒక మహారాజు బెనుగులపై తథము పోసి బుద్ధుని వద్దకు వస్తున్నాడు. బుద్ధునికు ధన
 వస్తువుల వస్త్రాల్లోని అనిపించుకోవాలనే మధ్యస్థము లో వస్తున్నాడు. దొరికో వస్తున్న సమయము
 తో మనుసలవ్వు నాగు ఆకలి అవుతున్నది నాకేమైనా పెడబారా అని ఆడి గింది. ఆమహారాజు
 తన వస్తువులలోని దానివ్వు పండుము ఆమనుసలవ్వుకు యిచ్చాడు. ఆమనుసలవ్వు దానివ్వు పండును
 వస్తువుల బుద్ధుని వద్దకు వచ్చింది. ఇంతలో ఆమహారాజు బుద్ధుని వద్దకు వచ్చి డమరుకము
 వస్తువుల కొడతాడో అని వేచి వున్నాడు. ఎంతసేపు అయినప్పటికీ డమరుకము పొగించలేదు
 అందు కికలేదు. ఇంతలో మనుసలవ్వు అని హాయి వచ్చి వజుకుతున్న చేతులలో దానివ్వు పం
 దును బుద్ధుని కిస్తుంది. పొందునీ బుద్ధుడు డమరుకము వాయిండాడు. ఇంతడబ్బు యిచ్చినందు
 కు బుద్ధుడు డమరుకము వాయింబలేదు. ఇంత యెప్పు పండు యిచ్చినందుకా డమరుకము
 వాయింబలు యిచ్చి యిగము అని ఆమహారాజు బుద్ధుని ప్రశ్నించాడు. అప్పుడు బుద్ధుడు చె
 బ్బాడు 'మహారాజా యిగములో క్షాంతి తో నాదు ముచ్చము. క్షాంతి తో ముచ్చము. మహారాజా బు
 ద్ధుని దానివ్వు చేయబుము సహజమే కాని ఆకలిగావు యీ వండుసలి దానివ్వు పండు తన
 పండు సువునకర్పించటం మిత్రయోగము. అనగా ఎంతో ఆకలిగావు మనుసలవ్వు పుణ్యమునా
 బుద్ధుని చేయకుండా యిగము చేయుట గొప్ప. యిగమునగా పనికి రానిది యిగము చేయుట
 అనగా మనకొది ప్రతికరమో, మనకొది ప్రాణానమో దానిని యిగము చేయాలి అది నిజమైన
 యిగము. మనకు ప్రేమ అతి ప్రాణ సమానము. కనుక సమస్త వస్తువులకంటె ప్రేమ అతి విలువైన
 వస్తువు. అట్టివి అయిన ప్రేమను మనము మొట్టమొదట యిగము చేయాలి. మనము తల్లి తండ్రు
 లును వందించాలి. తల్లి తండ్రులను ప్రేమ అందించ లేక హవతుము, గొప్పవారికి కూడ
 అది అనినాడు. లోకములో పెరు ప్రతిష్ఠల నిమిత్తమై అనేక యిగములు మనము చేస్తున్నాము
 అట్టి కట్టిస్తున్నాము, ఆస్తు ప్రతు కట్టిస్తున్నాము. ఇది నాదు నొక యిగము. తల్లి తండ్రులను
 ప్రేమతో పరచి యేమైనా చేసుకో. మార్కెట్లో భవ పిచ్చు పేజీ భవ. కుంఠించి అని నిలకట్టు
 చేయించుకోవాలి. కానీ ఒకవైపున తల్లి తండ్రులకు కష్టాలనందిస్తూ వున్నాము. మన స్వాస్థ్య
 మును ప్రాణానికానాన్ని మాత్రమే మనము లక్ష్యములో వుంచుకుంటున్నాము. కనుక మనము యీ
 కష్టాన్ని యిగము చేయాలి. స్వార్థము వుంచినంత వరకు మనవుడు అభి వృద్ధి చెందలేడు
 అందు మన నిష్కర్మలాభా. మనము స్వాస్థ్యం యిగము చేసి, విశ్వంబింబిన దైవాన్ని సంతోష
 పుష్ట మార్గములో మన దివ్య అంకితము చేయాలి. ప్రపంచమంతా భగవంతుని దే.
 అట్టి ప్రేమయుండు, సర్వ వ్యాపకుడు, సర్వ భక్తుడు అయిన భగవంతుడు ఒక చోట వున్నాడు. మా
 ప్రేమలతో అని మనము భావించరాదు. దివ్య కృపారాణం. మో పాటలు, నామాలు బోప
 కష్టము చేసింది. అలాగే యీ పాటలు మాటలు యెక్కడున్నాయి. అవి బొప్పులో వున్నాయి. అ
 మాటలకి బొప్పులో మనకు కనుపెస్తాయా! పోనీ ఆ బొప్పును ముక్కలు ముక్కలు చేస్తూ మనకు

126068808

కనుక కనుపించదు వినిపించదు. కానీ కార్యమును కార్యముతో కనెక్టు చేసినప్పుడు మాటలు
మనకు చక్కగా వినిపిస్తాయి. అదే విధముగా భగవంతుడు 'ఈశ్వరీ స్వర్ణ భూతానామ' భగ
వంతుడు సర్వత్ర వ్యాపించి వున్నాడు. మనదేహములో కూడా సర్వత్ర వున్నాడు. ఎక్కడ వున్నాడు
అది మనములో అని మనకులు మనకులుగా దేహమును కోస్తే దైవము కనుపించదు. కానీ నీ
ప్రకారం అనే ప్లగ్గి భగవంతుని అనే దేహంలో పెట్టినప్పుడు మనకు దైవము కనుపిస్తాడు. అది
మనకు భగవంతుని కార్యం యెప్పుడు చేయక భగవంతుడెక్కడ వున్నాడు, వుంటే కనుపించ
దు అని అంటారు. చంద్రమండలము పిల్లలను అక్కడ కుడి దేవుడు కనుపించటము
అని అంటారు. వారు యంత్రాలను ఆధారముగా చేసుకుని పిల్లలు. కానీ మనము మంత్రాలను
ఆధారముగా చేసుకోవాలి. ఆది ప్రకృతిని ప్రేమ మనలో తోచాడే, సర్వలైపుడిన భగవంతుడు మ
నకు ఎక్కడికి వెళ్లినా కనుపించదు. ప్లగ్గి గంటకు యెన్నో వందల మైళ్ళు వెగములో వాడు
కానీ అప్పుడు కు ప్రాంతం తోచాడే ఒక యింటికి వెళ్లినా ముందుకు వెళ్ళదు. అదే విధముగా
మనలో భగవంతుడు మనలో పెట్టాడు తోచాడే మనము ఒక యింటికి వెళ్లినా ముందుకు వెళ్ళలేము
కానీ భగవంతుడు మనలో పెట్టాడు మనలో వెసుకున్నప్పుడు మనము భగవంతుని సాక్షాత్తుకొన్నాం
అని అంటారు. కానీ యీ ప్రేమను మనము త్రవ్వకొని ప్రసరింప జేస్తున్నాము. మనము భగవంతుని
ప్రేమ ప్రసరింప జేయటము లేదు. ఈ ప్రేమ తత్వమనే పెట్టాడనియందు ప్లగ్గి నులోని టాంకులో
పెట్టాడు ప్లగ్గి ను పరుగెత్తు తుందిగాని యొక ఎక్కడ వెళ్లినా ప్లగ్గి ను ఎక్కడ పరుగెత్తు తుంది.

ఇంకొక చిన్న ఉదాహరణము. చాలా మందికి తెలిసే వుంటుంది. ఆవు దూ
రము వెళ్తుంది. వెనక తక్షణమే అది మలిన పదార్థముతో కప్పుబడి వుంటుంది. మలిన పద
ార్థము అనే వెనక నప్పుడే దూడ త్రొక్కుతుంది. తల్లి ఆవు మలిన పదార్థమును నాకి, నాకి మాలిన్సము
అని అంటుంది. మాలిన్సము సాగానే దూడ తక్షణమే త్రొక్కుతుంది. అదే విధముగా మనలో మాలి
న్సము వుండినంత వరకు దూడవలె అట్టడుగున పడివుంటాము - మాలిన్సము సాగానే త్రొక్కుము.

ఈ మాలిన్సమును మనము యేరేతిగా దూరము చేయాలి? అదే భజన, భగ
వంతుడు, భగవంతుడు. అప్పుడు నిత్య శుద్ధ బుద్ధుడై పోయి అనేక విధములైన తల్పాన్ని గుర్తి
ంచుకోవలసి వుంటుంది. ఈ విధమైన చిన్న చిన్న విషయములందే భగవంతుని ఆనందించే
ముందుకు, పరులకు అందించాలి? సులభమైన మార్గాలు లభిస్తాయి. ఈ నాడు మనకు జు
యోగి లాల్ కాయ పరిణామము కాదు. ఆర్థిక పరిణామము కాదు. విద్యాపరిణామము కాదు
కానీ పరిణామము కావాలి. మనసు మారక నీవు యింత వున్నతప్పులు? పోయినప్పుటికిని
అది త్రవ్వకొని ముందు. కౌత్తి గౌరములు సాప్రతిగా వుండవచ్చు. కానీ యిది లోకానికే.
అది మన మనసు కేడితింటి, కరగించాలను కుంటే పరిశుద్ధ భావలు మనలో వుండాలి. మన
ప్రకృతిని భగవంతుని భావములో పవిత్రము చేసుకోవాలి. దీనికి ముందు మనము మన వ్యస
నములను నింపుకోవాలి. కానీ యీ నాడు మనము మన వృద్ధులను తుచ్చమైన భావములతో నిం
పుకోము

126068809

విషయం బుద్ధుల యేషైవను చేర్చవచ్చు
విమేషా నిండి యున్న బుద్ధునింప బలగూ
తలబుద్ధుడి భావ కైక యల సుకృతము నియనగూ.

అనుభవం లో మనము పాలునింపాలనుకొంటే యిందులోని నీరు భావం చేసినప్పుడే ఇంకా పాలు
కొరవటానికి బలవుతుంది. మనలోని దుష్ట వములు దూరము చేసినప్పుడే సద్గుణములను ఇంకా
కొరవటానికి బలవుతుంది. త్వగము చేసినప్పుడే ఆనందాన్ని అందుకొటానికి బలవుతుంది.

త్వగమునది విద్యార్థికి గాల ప్రథానమైనది. ఈ నాడు విద్యార్థులు ఈ విధమైన త్వగ
వలన ప్రవేశించినప్పుడే ప్రపంచముతో ఒక యోగమయముగా మార్చుకొని కృతవంతులుగా
వారుకారు. విద్యార్థులారా! కేవలము ప్రపంచ వాంఛలకోసము, భౌతిక భోగ భాగ్యముల కోసము
మనము యేమాత్రము ప్రాసూతాడ రాదు. అకసంబంధమైన వాంఛలుండ వలసినదే, కానీ దేనికై
కావలసివచ్చి వుండాలి. స్వామి సచ్చేదానంద చెప్పినట్లుగా యేమన లక్ష్యములో లోకహాయివృత్తి
కాదు మృత్యువును మన లక్ష్యములో వుంచుకోవాలి. ఏ ప్రయాణము మనము సులపినా, సలపకపోయినా
అది హస్తప్రాప్తం చేసినా చేయకపోయినా, కేస్సెలు చేసినా చేయకపోయినా అంత్యప్రయాణమును
మాత్రము హస్తప్రాప్తం చేయటానికి గాని, కేస్సెల్ చేయటానికి గాని బలమేదు. ఏదో రెండు మూడంబు
లు బుద్ధుడవుండి, తరువాత తల్లితండ్రులవద్దకు చేరుతున్నాడు. ఇది చెంపరలే డెక్. కానీ పెద్ద
పెద్ద డెక్ వుండి, ఇది చెన్న నిద్ర. అది పెద్ద నిద్ర. ఈ రెండూ లోక హాతే మానవునకు సుఖమే
వేరు. భుజిం చకపోయినా బింబించవచ్చుగాని, నిద్రలోక హాతే వ్యాధి గ్రస్తుడై పోతాడు. కనక
మనము నిరంతరము సత్యమనేదానిని గుర్తించుటానికి ప్రయత్నించాలి.

శాంతి శాంతి అంటాము. శాంతి మనకెక్కడ లభిస్తుంది. ఎన్ని భవనమేలు
కొన్ని శాంతి మనకు లభించదు. ఎంత ధనమేను సంపాదించినా మనకు శాంతి లభించ
కపోయినా చరిత్ర దానికి మంచి తోడ్పాటు. మన ఆశలకు కూడా కొంత పరిమితి వుండాలి.
పరిమితిహాతే ధనమనకు కూడా ఎటువ తగ్గిపోతుంది. తెలివి తేలుటకు కూడా పరిమితి వుండాలి.
తెలివి తేలుటన్నాయని అంతా విచారించటానికి ప్రయత్నించరాదు. ఏది, ఎక్కడ, ఎప్పుడు, ఏవి
క్రమంగా అక్షరమో ఆవిధముగా చేయాలి. దేనిని మనము మితిమీరి ఆశించరాదు. అతి ఆశ
మితి వూరి. మిత్రాశ అతి వారు. కనుక మనము మిత్రమైన దానిని గడపటానికి, హితమైన దానిని
కాదు గడపటానికి విద్యార్థులు పూనుకోవాలి. ఇక్కడ వాతావరణము యేమిటి, దేనిని నిమిత్తమై
మనము రుక్కొడకు వచ్చుము అనే దానిని మనము నిత్యమూ చింతించాలి. ఈ విధమైన
వాతావరణములో మనము ప్రవేశించినందుకు వాతావరణమునకు అనుగుణముగా ప్రవర్తించ
టానికి ప్రయత్నించాలి.

విద్యార్థులారా! ఏ విధమైన ప్రతిఫలమును ఆశించి మనము యీ విద్యాసం
స్థానము స్థాపించలేదు. ఈ నాడు అనాడూ అక్రమ అన్యాయములతో తులతూగుతున్న
నా జగత్తునకు సరైన విద్యార్థుల ఆదర్శాన్ని నిరూపించే విమిత్తమై యీ విద్యాసంస్థలను

126068810

వైద్యం కాదు. నీటి దురవస్థలను సరిచేసే వ్యక్తులు, ఆంధ్రాశ్మిక 25నది సంపత్తికి ఆలవలపైనే భార
 తీసుకునేడు, ధర్మమునకు దూరపైపోయి, సత్యమునకై దూరపైపోయి, అధర్మ, అన్యాయ, అన్యాయ
 ములతో మనము అలమటిస్తున్నాము. మరు విద్యా విషయము నందుగాని, ఉన్నత విషయము
 ముందుగాని, ఉన్నతస్థాయి యందుగాని, మరుపెనుకంజ పోసినా, ము తల్లి తండ్రులు యింత బాధ
 పడుతారో, అంతకు పేలుంతలు బాధ స్వామికి వున్నది. మరు వారితప్పి నడవ కూడదు. మి త
 ఉత్తమస్థైర్యా మనుంచి ఫలితాన్ని ఆశించి యిమ్మిత్తి ప్రేమిస్తుంటారు. కానీ నేను దేనిని ఆం
 వలము లేదు. మరు ఆదర్శమూర్తి లగా తయారై భారతదేశ మనకు సత్కీర్తి తెస్తారనే వుష్ట
 క్షమలో నేను మీ సంస్థలను స్థాపించాను.

విద్యసంస్థల విషయము మకు తెలియనేది కాదు. కెండక్ గార్లైన్ లో బాయి
 కేవలంబో విద్యార్థికి ఐదుపేల్ పదిపేల్ డాన్షెషన్ యివ్వాలి. ఈ నాటి విద్యసంస్థలలో ప్ర
 వేశించాలంటే మహా క్రమత కూడిన పని. వ్యయము బాగా అధిక ముగా వుంటున్నది. కానీ మన
 విద్యార్థి యే బాధాభోధుడు. ముము తైల్రల ఫీచులని, లెబరెటరీ ఫీ చులని తోసుకోవటం లేదు
 అంత కాదు. ఇవి ప్రకృతును దృష్టి యందుంచుకొని అనీక పైన అనుకూలములను సమకూ
 ర్చుతున్నాను. ఇలాంటి అనుకూలపైన వాతావరణములో వుండి కూడా మరు వున్నతస్థాయి వా
 కేవలంబో వాతావరణంబో అది నిజమునా మూర్ధుష్టుకరమే. ఈ నాడు దేశములో చలలేగుతు
 న్నే అనాంతిని సరిచేసే సమర్థత విద్యార్థులకే వున్న దన్న విశ్వాసము మాలో అధికముగా వున్నది
 మరు బాగుపడి యె తరులను బాగుపరచడానికి తగిన కృషి చెయ్యాలి. మరే బాగుపడక
 అది యె తరులను రమే విధముగా బాగుపరచగలరు? Fix self next help. ఈ నాడు
 ముందరక దృష్టి యె తరులగా వుందంటే పూర్వపు ప్రాచీన సాంప్రదాయాన్ని అనుసరించే వారు
 మరే నాది కాదు అంతా పై వముడే.

చిన్న ఉదాహరణము. ఒకానొక సమయములో శ్రీరామ చంద్రుడు లంకనుండి
 విచ్చేతరువారే, పట్టభిషేకము ఇరిగిన తరువారే రాజ్యము పరిపాలిస్తున్నాడు. ఒకనాడు ఆ
 రాజ్యములో, ఉల్లాసముతో వుండినప్పుడు కైక దగ్గరకు వచ్చింది. రామా నివు సాక్షాత్ భగ
 వాను కివి. నితత్తమును గుర్తించలేక మహాపరాధము చేశాను. ఫాపము చేశాను. ధర్మ
 మార్చి పైన నిన్ను కొర డవులకు పంపాను. స్వార్థము, స్వప్రయోచనము నిమిత్తమై నిన్ను కష్ట
 ముల పాలు చేశాను. దీనికి పరిహారమేమైనా వున్నదా' అని అడిగింది. సర్వజ్ఞుడైన రామునికి
 అన్ని తెలుసు 'పిన్నీ నివు సరయూ నదిలో న్నావంచేసికొ ఆన్నిమాట్లాడు గుండము. ఈ సర
 యూ నదికి వెళ్లినప్పుడు, సరయూ నది తీరాన నాట్టిలు మేకలు మేస్తూ వుంటాయి. అవి ఏ
 వారి యిన్నది గమనించి రమ్మని చెప్తాడు. నాట్టిలు, మేకలు యె ముందున్నాయో గమ
 నించమని అన్నాడని కైక నబ్బి తీరాన నిల్చుని నాట్టిలు, మేకలు చెసే ధ్యములను వింటున్న
 కి. అన్నీ మే మే అని అరుస్తున్నావి. కైక కోపమై రాముడు కాచుకొని వున్నాడు. మే మే
 అని అరుస్తున్నాయి అని అంది. మే అనగా నాది. అయితే యిది తనది. అంతా నాదములు

126068811

ఇప్పుడు ఇల్లు నీవు అమ్మన తరువత ఇల్లు నాది కాదే. ఈ దేహము నీదని అనుకుంటున్నావు. మర
 యొక తరువత యీ దేహము నీది కాదు. ఈ చాక్కా నాది నాది అనుకుంటున్నావు. చీనిగి
 నాదే తరువత యీ చాక్కా నీది కాదే. ఇవన్నీ *putting beyond*. వస్తున్నాయి. వాంతు
 యీ ప్రపంచము పేరే జగత్. జ అనగా పుట్టుట గత అనగా పోవుట. అనగా పుట్టు
 త పోవుట ప్రపంచ లక్షణము.

విడి నీది, విడినీది కాదు. సర్వమూ భగవంతునిదే. కనుక పూర్వముంతా
First God, next world, last 9 అని భావించేవారు. మనము భగవంతుని ప్రప్
 తముగా లక్ష్యములో వుంచుకొన్నప్పుడు మనము దీనినే లెక్కపెట్టరాదు. నేను అనే మా
 నుకొని యీనాటికి గురికాదు. తనీ చూచుకుంటాడు. కానీ యీనాడు వ్యత్యసేదా. గా
 వాకావలెంది. *First 9, next world, last God.*

దీనికే చక్కని ఉపమానము వుంటున్నది. పాండవులు కృష్ణుడే ప్రధాన
 వైదవాడని భావించేవారు. అత్ర లాంగూలము నిండుసభలో కృష్ణునికే యిచ్చేవారు. మూడో
 విత్తా లెక్కచేయము. మాధర్మిమూర్తి, మా ప్రేమమూర్తి మా సర్వమూర్తి కృష్ణుడే. కనుక
 కృష్ణుని లోపల కృష్ణుని ముందు పెట్టుకొని, తను వెనుక నిల్చుని యుద్ధము చేశాడు. పాండ
 వులు కృష్ణుని ముందు పెట్టుకొని యుద్ధము చేశారు కనుక వారికి అంత విజయమే క
 లగింది. కౌరవులు తాము ముందు, సైన్యము రెండవది, కృష్ణుని వెనుకకు వుంచారు. అం
 తరమున సర్వమూర్తులలో అపజయము పొందారు. ధృత రాష్ట్రుడు సంజయని అడిగా
 డు. 'సంజయ యుద్ధ భూమికి వెళ్లి వచ్చువుకదా! జ యపవతికి కలుగుతుంది. పాండవులు
 కౌరవులకొకటి ప్రాప్తించారు. మహారాజా

యత్ర యోగేశ్వరః కృష్ణా యత్ర హల్లో ధనుర్ధరః
 తత్ర శ్రీర్విజయో భూతి ర్మనానతిర్మితిర్మమ.

యోగీ పవిత్రమైన ఏరమాత్ముడు వున్నాడో, అతని వెనుక అర్జునుడున్నాడో అక్కడ విజయ
 ము లభిస్తుంది! అన్నాడు. అసగా ఎవడు ఏరమాత్ముని ముందుంచి కుంటాడో వారు తప్పక
 విజయము పొందుతారు. అహంకారాన్ని ముందుంచుకొని ఏరమాత్ముని వెనుక వుంచుకు
 న్నట్లైతే వారికి అపజయమే. జాననీ మహాభారతము చక్కగా యెత్తి చూపిస్తున్నది.
 కనుక మనము ప్రతివిషయములో కుడా భగవంతుని మొట్టమొదట గుర్తించాలి.
 తనచుకనీ కార్యములు, నీకర్తవ్యములు యీ విధముగా ఆచరించినప్పుడే ఫలవాలీదు. కృష్ణు
 కి విషయం చేయమని కోరినప్పుడు కృష్ణుడు, అర్జునుడు వివిధముగా కోరారు. దుర్యో
 ధుడు అహంకారములో కృష్ణుని తలవద్ద అర్జునుడు భక్తి ప్రపత్తులలో కృష్ణుని పాదము
 లుపద్ద కుల్చిన్నాడు. కానీ లెచినప్పుడు మనహయంకావాలని యుద్ధరూ కృష్ణుని అడిగారు! నా
 ప్రాప్తిము ఒక ప్రాప్తిని నేనొక ప్రాప్తిని' ఎవరు మకు కావాలి అని అడిగాడు. కృష్ణుని వు ఒక్కడే
 వాడు. 'ఈ అర్జునుడు యీ విధముగా కోరాడని దుర్యోధనునికి చాలా సంతోషమై పోయింది.

126068812

కృష్ణమే కావలెను. అర్జునునికీ యింకను వచ్చింది. దుర్లోధనునికీ కంపాత్మమెంటులు దొరికినవి. ఇంజను లేకుండా ఎన్ని కంపార్టు మెంటులుంటే యేమి లాభము. దుర్లోధనునకు పదకొండు మెంట్ల కలిపార్టుమెంటులు న్నాయి. కానీ యింజను (కృష్ణుడు) అర్జునుని చేతిలో వచ్చును.

విద్యార్థులారా! చక్కగా గమనించండి. మహాభారతము పంచమపాదము భాగవతులకు లేనివి మరెక్కడా లేవు. కృష్ణుడు లేకుండా ఒక్కక్షణము కౌరవ గడిపేవారు కాదు. మహాకవిని మిత్రమై ధృతరాష్ట్రుని వద్దకు కృష్ణుడు రాయబారిగా వెళ్ళాడు. అప్పుడు ధృతరాష్ట్రుడు ప్రశ్నించాడు. కృష్ణా! నీకు యిరువురూ సమానమేకడా! నీకెందుకంత పక్షపాతము వచ్చింది? జీ గుడ్ల రాజా! నాకు యిరువురు యేనొకటి సమానము కాదు. పాండవులకు నాకు పక్షపాతము ఏమిటా సంబంధం బంధవ్యమును గుర్తించమన్నాడు. పాండవులు నిరంతరము కృష్ణుని ఆజ్ఞను శిరసా వహించి పాలిస్తున్నారు. కృష్ణుడు లేక పాండవులు లేరు. పాండవులు లేక కృష్ణుడు లేడు. బస్సు ఉదాహరణ. థర్మి రాజు శిరస్సు వంటివాడు. అర్జునుడు భూజముల మంత్రవాడు. భోముడు పాట్ల వంటివాడు. నకుల సహదేవులు పాదములు. ఈ విదుగులు లేక వ్రాక్కతమైన దేవతలు, కానీ యీ దేవతలకు కృష్ణుడు గుండెవంటివాడుగా వున్నాడు. అందుచేతనే దేవతలకీ ఎటువంటిది. కాబట్టి పాండవుల కృష్ణుని సంబంధము వంటిది. 'కృష్ణ వచనం తవ' అన్నాడు. స్వామీ! మీ వచనము తప్పనాకు అన్నము లేదు. మరు చెప్పినా అది చెప్పే సన్నాడు.

జీవితములో కష్టాలు, నష్టాలు వుంటాయి, కానీ వానిని నెట్టుకొని వీలందుకు వచ్చినవాడే జీరుడు. మీరు యేమాత్రము చలించని మనస్సు కలిగి, ప్రమించని దృష్టి కలిగి, సమతృప్తిగా ఉంటే ప్రయత్నించండి. వచ్చినటువంటి కార్యాన్ని మీరు చక్కగా అర్థించండి. తల్లి తండ్రులకు సంహారాన్ని వేరండి. మీరు ఆదర్శ జీవితమును లోకానికి అందించండి. మీరు మాకు అందించవలసినది ఒక్కటే! మీరు ఇన్ స్పిరిట్లు య్ లో చదివి వచ్చుకుంటే యీ విద్యార్థులకుంటే అదే మాకు కాదు. మంచి పేరు తెచ్చుటే నాకు కావాలి. కుమారుడు పుట్టినా చక్కో లేవా పంతులీరు. కానీ స్వామీకి అలాకాదు. ఎన్నడు మంచపేరు తెచ్చుకుంటే అది పుట్టిన దినము. పుల్లో ధోహము వున్నాడు జన్మించగానే పుట్టాడు. జన్మలు ఆ పుట్టిన కనుగొని పొగడ పుల్లో ధోహంబు నాడు' ఎన్నడు జన్మలు మంచివాడని పొగడగానో అలానే రండ్డి పుల్లో ధోహము కలుగును. అట్టి గుణవంతులు మీరు కావాలంటే మితలాభులు కావాలి. మీరు తయారు కావాలి. దుష్ట భావాలను దూరము చేసుకోవాలి. వాక్కును మీరు అతికట్టిరి. చెడ్డను వినకుండా చూచుకోవాలి. ఎవరైనా చెడ్డ చెబుతూ వుంటే మీరు వినకుండా చూచుకోవాలి. చెడ్డను చెప్పుతూ వుంటాడు. చెడ్డను చెప్పేటప్పుడే చూచుకోండి. చెడ్డను వినకుండా చూచుకోండి. చెడ్డను చూడకుండా చూచుకోండి. అప్పుడు చెడ్డతలంపులు మీలో రావు. చెడ్డ తలంపులు మీలో లుపుడు రోజు అప్పుడు మీరు చెడ్డ చేయటానికి వలెండదు.

126068813

విద్యార్థులారా! ప్రేమ స్వరూపులారా! భగవంతుడెక్కడ వున్నాడంటే చిడ్డ
 తుల్యలు, చిడ్డ త్రవణము, చెడ్డపని లేకుండా వుంటుంద్ అక్కడే భగవంతుడుంటాడు
 అనుచో యేమి ములను నివారణ చేసుకుంటే మనమే పరమాత్మ తో తోము. గుణముల
 వల్ల మన జీవితము లోనిస్తోంది. అందువలన గుణము నిమిత్తమై మనము చదవాలి. గా
 ని చదువునిమిత్తమై గుణము మనము వదల కంటదు. గుణము పెంచని చదువులు
 చదువులే కాదు. చక్కగా యోచించండి. ఈనాటి చదువులలో సైతిక విలవ పూర్తిగా జీగ
 తా కావున్నది. మన rhore వుంటాడు. పిల్లల బట్టలను యెన్ని ధిసుకొని పెళ్లు చున్నది
 వచ్చి వున్నాడు. ఫలానా పిల్లవాని బట్టులు యెన్ని, ఫలానా పిల్లవాని బట్టులు యెన్ని అని
 క్షామక మంటు కుంటాడు. చదువుకొన్న పిల్లవాడు యెన్ని బట్టల నిచ్చినని వ్రాసుకుంటా
 డు. ఒక బనియన, ఒక డ్రాయరు, ఒక పాంటు, ఒక షర్టు అని మనము యో కొడ్డిపాటి బట్టుల
 నిచ్చావంటాము. కాని చాకతి వాడు అదేమీ వ్రాయుడు. కాని కరెక్టుగా బట్టలు చీసుకొని
 వస్తాడు. అందువలన చదువుకున్న వాడికంటే చాకతివాడు మేలు

విద్యలో మనము Common sense, General knowledge
 అంటే మే చేసుకోవాలి. అనేక పర్షయములు చెప్పాను. భూమికి ఆకర్షణ శక్తి వున్నదని చె
 ప్పినాడు వ్యతున. చాలా తెలివి తోటలు కలిగినవాడు. ఎప్పుడు చూచినా యోచిస్తూ
 వుండేవాడు. అతనికి మతిమరిసిన తెలివి తోటలున్నాయిగాని General knowledge
 వున్నా. అతను గదిలో వుండి ఎప్పుడూ యేజో ఒక పరిశోధన చేస్తూ వుండేవాడు. అతనికి
 తెలుసుకు పిల్ల ఒకటి వుండేది. అతను తలపు వేస గదిలో వున్నప్పుడు బయటినుండి
 చూపిల్ల వూచే వూచే అని అరుస్తూ వుండేది. ఇది అతనికి ductibility గా వుండేది
 అంటే తుప్పుడు యిష్టములతో అప్పుడు లోపలకు వచ్చేందుకు తలపుకు రింద్రము
 చేయించాడు. కొన్ని దినముల తరువాత ఆపిల్లకి పిల్ల పుట్టింది. ఆచిన్న పిల్లకి యం
 తో రింద్రము వెట్టు మున్నాడు. complete అప్పుడు యేమి చెప్పడంటే సాక్ షో రింద్ర
 ము నుండి రెండు వచ్చే వావచ్చుకదా. ఒక రింద్ర మునూండి ఎన్ని పిల్లులైనా వావచ్చుకదా.
 కచ్చాడు. అయ్యో యీ complete కున్న General knowledge నాకు తొగుండా వా
 అంటే అనుకున్నాడు. General knowledge సంపాదించుకోవటం కష్టము. Special
 knowledge యేవిధముగా నైనా సంపాదించుకోవచ్చు. కానీ ప్రపంచములో మన
 ము జీవించాలంటే General knowledge చాలా అవసరము. నిత్య జీవితములో సత్య
 వైది అవసరమును అనుభవింప చేసేది General knowledge. ఇది భగవంతుని గుర్తి
 ప్రతివో భగవంతుని ప్రసాదము. చాలామంది సంగతం నెర్వు కోవాలను కుంటారు. కాని పాడటం
 ప్రాకంభిస్తే యిన్నా ఆప స్థనాలు వస్తాయి. పాలు పాడుతుంటే తాళము తప్పిపోతుంది. చొచ్చి
 అనుభవించు తో స్వకము చేప్పి పోతుంది. నెర్వు కోటాని? ప్రయత్నిస్తారుగాని అది అభ్యముకాదు
 ఇది భగవత్ ప్రసాదము. కొంతమంది పుట్టినప్పుడే చేర్రేకారుగా వుండతారు. కొంతమంది

126068814

కాదునుగా తయారౌతారు. మరికొంత మంది నటులుగా తయారౌతారు. అంతా దైవ ప్రసాదం
చేతనే వయస్సు ముగ్ధ లభించింది కాదు. కొంత సహాయం చేస్తుంది. కానీ యిదంతా
దైవ ప్రసాదమే. అందువలన దైవమేను ముందు వుంచుకోండి. ప్రపంచమును రెండవది
కాదు అంటుంటే. మి ఆహంకారాన్ని వెనుకకు నెట్టండి. ఇది నీ ఆనందమునకు రాజ మార్గము.
విద్యార్థులారా! పెద్దలను గౌరవించండి. ఈ నాడు మనము పెద్దలను గౌరవం
చేయకుండానే పుస్తకాలు ముఖము గౌరవిస్తారు. ఈ నాడు నీవు నీమిత్రుని జోహం చేస్తే
మిత్రుని నీవు జోహం చేయవచ్చు. ఈ నాడు నీవు నీతల్లి తండ్రులను నీవు గౌరవిస్తే
మిత్రుని దినమున నీపిల్లలు నిన్ను గౌరవిస్తారు. ఛాన్సెలర్ మరణం కాలం వరకు
అంతా జీవించండి. ప్రేమ స్వరూపులారా! ప్రేమను పెంచుకోండి. ప్రేమనే దైవముగా
కాదు అంటుంటే. ప్రేమకు మజిలీ అన్ని అంకితం చేయండి.